

l'Entorn Natural

concert teatre-dansa

homenatge a LA TRAPA

l'Entorn Natural
concert teatre-dansa
homenatge a LA TRAPA

L'ENTORN NATURAL

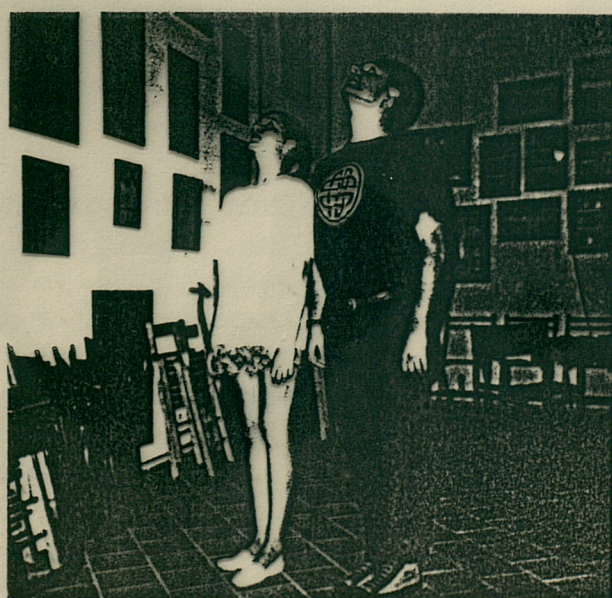
CONCERT TEATRE - DANSA

CREACIÓ
CINEMÀTICA SUD

MÚSICA
ANTONI CAIMARI

IMATGE
GABRIEL LACOMBA

CINEMATICA SUD
Carrer Major 6, 29, 07311 Búger, Mallorca
Illes Balears (Espanya)
Tlf. 971 51 65 85
Fax. 971 51 65 02

CINEMÀTICA SUD
TEATRE - DANSA

Quan disposam els nostres sentits per rebre les impressions de la música, l'estat d'ànim es fonamenta damunt pilars sense assossec, moguts per una intuïció que ens agrada remoure.

El nostre paper és el del visionari però no com a subjecte passiu, més bé sentirem aquelles impressions com cosa vírica. Tant Eva com jo decidim acceptar l'encarrec de Caimari i desifram així el submón on el símbol i els arquetipus subjectius ens obliguen a plantejar aquesta nova formació.

Obrim una porta d'accions, moviments i gestos per fonamentar - d'acord amb les il·lusions del músic contemporani - ... una qüestió de concepte escenogràfic, teatre-dansa i performance.

Comptar aquesta vegada amb creadors plàstics com Gabriel Lacomba i Bàrbara Juan completa animosament les nostres intencions.

Ara, Visió i Moviment pernocten al pensament, a les fases de creació d'aquest concert de figures, sons i presagis que per primera vegada presentam com a treball conjunt, conscient i inevitablement multimediàtic.

L'ENTORN NATURAL

SOL IXENT

VIARANYS

SOTABOSC DE L'ALZINAR

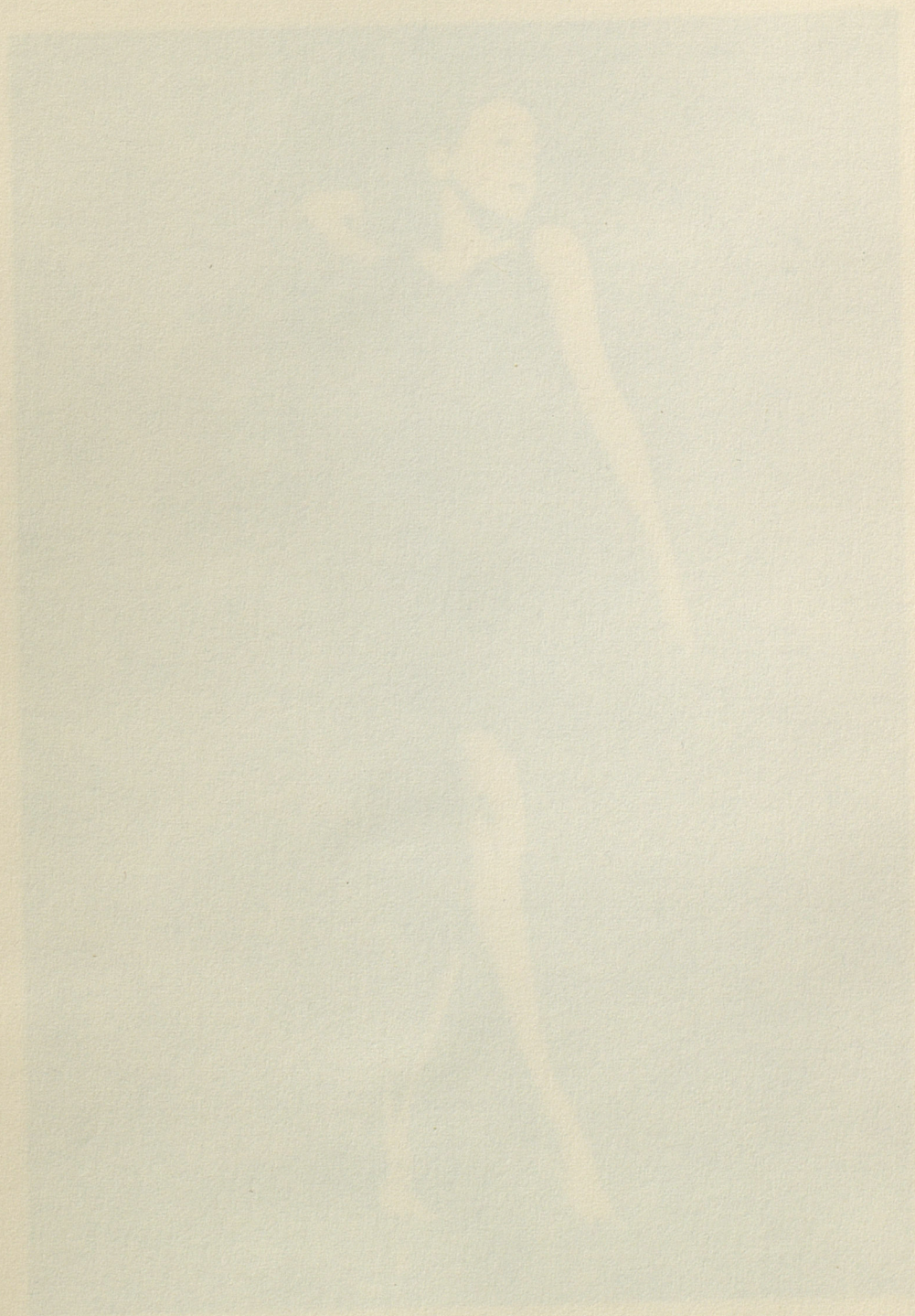
ROMANÍ

PRESAGIS

BALADES A L'ENTORN NATURAL

SENTIMENT DE TARDOR

UN MATÍ A SON BIELÍ

THE FIRST PART

THE SECOND PART

THE THIRD PART

THE FOURTH PART

THE FIFTH PART

THE SIXTH PART

THE SEVENTH PART

THE EIGHTH PART

THE NINTH PART

L'ENTORN NATURAL

... D'una afecció al jardí,

Qualsevol estrany amb consciència es pot deixar enviar per l'aura de les figures del paisatge i, de vegades, sentir-se encara més estrany per la incapacitat d'assolir la frondositat sota aquella aura.

Caimari, com artífex dels sons, ens presenta la seva música més elegíaca, dotada d'un lirisme fascinant, com en la majoria de les seves obres.

Espais sonors reflecteixen el mateix entorn natural que inspira les consciències, allò que ha permès que nosaltres sofrim l'afecció. I afectats per la mateixa aura, els gestos acompanyen escales tonals de música blanca, amb una mediterraneïtat sofisticada, mitjançant la sonoritat del "Bösendorfer Imperial", i també elemental, amb construccions sobre textures i harmònics subtils que constitueixen l'univers de les composicions de Caimari.

La mirada de l'entorn ha estat introduïda per Gabriel Lacomba amb la seva capacitat per albirar la realitat més enllà de les impressions.

Per Gabriel Lacomba hi ha de debò un cert plaer quan interpreta les imatges. Manipula i reconstrueix l'empremta que dona la Natura i l'ofereix transfigurada tal com un experiment pictòric. Perquè Natura és també pintura i a la creació resultant apareix una visió particular que filtra i tot esquiva la concreció de la fotografia i el seu context poètic.

Al nostre viatge d'imatges es va dibuixar un "affaire" a l'entorn natural d'un jardí fantasmal... els visitants i personatges socials són éssers que sofreixen aquella afecció de la llum i la fronda, i desenvolupen el nostre univers gestual sempre, i solament sempre sota el lirisme de la Natura Harmonitzada

CINEMÀTICA SUD

FITXA ARTÍSTICA

Creació i Direcció	Eva Caimari - Willie Sanz
Intèrprets	Alexandra Gimenez Chiscano Eva Caimari Willie Sanz
Música	Antoni Caimari
Fotografia - Cinema	Gabriel Lacomba
Escultura	Caimari-Caldés
Manager - Dreammaker	Alain Henry Steegmans
Producció	Cinematica Sud
Gràfics	Bàrbara Juan
Col.laboració	Fundació ACA

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

REPORT OF THE PHYSICS DEPARTMENT

FOR THE YEAR 1955-1956

BY THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS

1956

CHICAGO, ILLINOIS

1956

1956

1956

CHICAGO, ILLINOIS

1956

1956

1956

CHICAGO, ILLINOIS

MEMÒRIA DE MATERIALS

- 20 sacs de terra roja
- 1 pantalla de retroprojectió
- 3 plafons de lona verticals
- 2 projectors dies
- 1 cadira metàl·lica de jardí
- 1 taula metàl·lica de jardí
- 2 copes de vidre
- 1 tassa de te
- 1 bicicleta
- 4 gaiatos
- 2 cercols
- 3 troncs d'arbre
- 2 pilotes
- 1 poal
- 4 màscares
- 20 bombetes de llum groga

1971-1972

The following is a list of the names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972.

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

The names of the persons who were present at the meeting held on the 1st of January 1972 are as follows:

PERFILS - COMPONENTS

EVA CAIMARI, Sa Pobla, Mallorca, 1971 - Actriu i ballarina

Educada al teatre i la dansa a Mallorca (Conservatori d'Art Dramàtic de Palma, Naus de Dansa i Teatre) a Barcelona (Institut del Teatre) i a Alemanya (Folkwang Hochschule de Essen).

La seva impressionant carrera es mou sota l'interès del món de la interpretació, el mim i la pantomima i la dansa contemporània, amb nombrosos professors de talent i celebritat com Pawel Rouba, Angie Leparski, Pina Bausch, Malou Airaudó, Dominique Merci, Carlo Bosso, Avelina Argüelles, Paulo Ruschel, Anna Ricci, Jorge Aliaga, Rosa Capllonch, Matias Abraham, Simone De Waal, ...

Els seus treballs com a ballarina i actriu han anat des de del music-hall fins a papers a companys de dansa i altres projectes amb Jorge Aliaga, Carles Salas i Olympia Scardi.

A Essen (Alemanya) durant cinc anys realitzarà la majoria de les seves coreografies - "Poema", "Alleine", "Si-no", "Mariana y yo", ...

També participa al Holland Festival '90 a Den Haag (Holanda)

Després de l'escola a Essen, marxa cap a Brussel·les (Bèlgica) amb Elisabeth Maesen per treballar a la coreografia "Colette" produïda per la Fundació Cour et Jardin.

Actualment dirigeix Cinemàtica Sud juntament amb Willie Sanz, antic company i amic des del començament de la seva recorregut per la formació pedagògica a Europa.

WILLIE SANZ, València, 1965 - Actor i ballari

Llicenciat en Psicologia per la Universitat de València, també cursà estudis a Palma de Mallorca dins el món de la filosofia i la música (piano, crític al diari Balears).

Al mateix temps, al 1983, iniciava la carrera d'Art Dramàtic al Conservatori de Palma i a Naus de Dansa i Teatre, juntament amb Eva Caimari i assolí els ensenyaments dels mateixos professors d'interpretació.

L'any 1986 es traslladà a València a l'Escola Superior d'Art Dramàtic on experimenta amb companys de la seva promoció la direcció escènica aplicada al moviment ("Extasi", 1987).

Després vindrà la seva incursió a la Dansa contemporània a València ("Viannants Dansa", Gracel Meneu, Gerard Collins) on prendrà contacte amb Carolyn Carlson i Larrio Ekson a una trobada per ballarins valencians que afectaran la seva capacitat de creació coreogràfica.

L'any 1989 torna a Palma de Mallorca disposat a dirigir un grup de dansa i teatre alternatiu. Presenta el seu primer projecte de vídeo-dansa "Paràbolos" amb "Dulce producció" un equip d'antics companys de Naus de Dansa i Teatre que es dedica a la vídeo-creació. En "Dulce producció" guionitza i protagonitza la majoria dels treballs videogràfics: "Dulce despertar", "La perla", "Phrenology" (cinta premiada al certamen d'Art Jove de Madrid i exhibida al Museu Espanyol D'Art Contemporani) i el seu segon vídeo-dansa "Femme Fantôme" també premiat a L'Expo-Ocio de Madrid al 1992.

Continuant sempre amb la seva formació dansística ingressa al 1994 a la formació de dansa contemporània "Saco de Gatos" com ajudant de coreografia juntament amb Paulo Russchel, després de passar per classes amb Xavier Henry i Pamela Wagner al seu estudi de dansa clàssica.

Altre treball videogràfic a la galeria "4 gats" de Ferran Cano és l'anomenat "¿A tí también te gusta el tango?", exposició multimèdiàtica conjunta amb Bàrbara Juan.

L'any 1994 també es dedica a l'ensenyament de la música pel Ministeri d'Educació a Menorca i Mallorca.

Caimari encarrega un muntatge escènic a la seva filla, Eva, i així es constitueix el reencontre amb Willie Sanz i es crea CINEMATICA SUD, un "ensemble" balear amb la col.laboració de la Fundació ACA

ALEXANDRA GIMENEZ CHISCANO, Reus, Tarragona, 1974 -
Ballarina i actriu

Ballarina professional formada a Reus i Barcelona ("Artis", "Area") en diferents estils i tècniques (modern, clàssic, folklore, claqué).

Al 1991 es traslladà a la Folkwang Hochschule de Essen (Alemanya) i l'any 1994 al SNDO-New Dance Development a Amsterdam (Holanda) on treballa actualment com a ballarina becada.

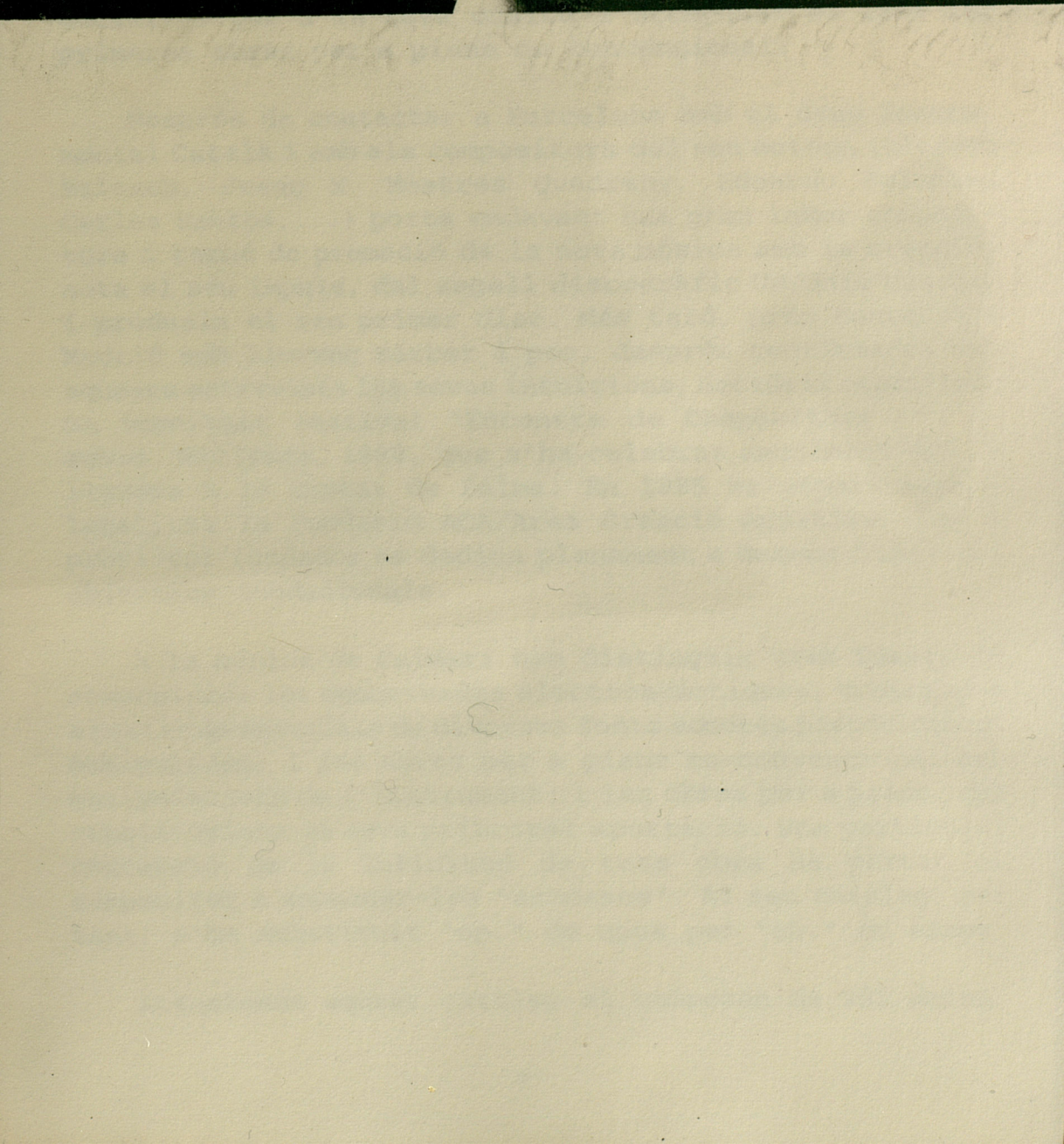
La seva experiència comença als darrers anys dels 80 en diferents Festivals de Dansa de Reus, al Mercat de les Flors a Barcelona, dins la Marató de l'espectacle i a "Area" (Barcelona).

Creà els treballs "Frida", "Els gronxadors poden ésser personatges" on també participa Eva Caimari, "Por que los niños dejan de jugar", "Perras", ...

A Londres participa a nombrosos "stages" (Summer School "The Place") i jornades de dansa a Reus.

També actua per altres coreògrafs com Barbara Groot, Christina Gaigg, Djahan i Manuela Pérez i fins i tot es posa sota les ordres del realitzador Michael Bouchéri (video - film - dansa) com actriu.

Altres treballs: al EDSI (European Students Initiative Dance) a Londres amb la col.laboració de Exploding Cinema són "Wet dress", "Overexposed".

ANTONI CAIMARI, Sa Pobla, Mallorca, 1943 - Compositor

L'any 1958 comença les seves investigacions pianístiques, tot iniciant-se en la composició.

De jove coneix els mètodes convencionals de la música i intenta prendre contacte amb les institucions d'ensenyament musical. La clara consciència dels seus propis valors; la urgència existencial i l'ofec de l'ambient li feren abandonar de seguida aitals intents. A partir d'aquí analitza amb profunditat l'obra de Chopin i Mompou arribant a la conclusió radical de no utilitzar la partitura i decideix treballar el so en directe.

Així neixen les seves primeres composicions musicals on la cinta magnètica s'utilitza com a grafisme musical.

Posteriors contactes amb Cristóbal Halffter i amb l'obra de John Cage el porten a conclusions que seran decisives per a la seva música i acomposar el 1975 les primeres obres per a piano no convencional.

Després de contactar a Barcelona amb el Grup Instrumental Català i amb els compositors del seu entorn (Llorenç Balsach, Josep M. Mestres Quadreny, Eduardo Polonio, Carles Santos,...) porta endavant una gran labor compositora i també de promoció de la nova música amb la creació, sota el seu impuls, del segell discogràfic UM/Unió Músics, i produeix el seu primer disc. Més tard, pren contacte a Madrid amb Llorenç Barber i poc, després confirmades amb aquesta entrevista les seves intuïcions, decideix organitzar un important festival "Encontre de Compositors I", Sa Pobla, Mallorca, 1980, que s'ha celebrat anualment des de llavors a la Ciutat de Palma. En 1985 es constitueix i legalitza la Fundació ACA/Area Creació Acústica. Com a president fundador es dedica plenament a desenvolupar els objectius fundacionals.

A la música de Caimari hom distingeix tres formes de composició: les denominades electroacústiques, composades a partir de materials de diverses fonts sonores posteriorment manipulades; i les obres per a piano no-convencional amb manipulacions de l'instrument; i les obres per a piano, que constitueixen la seva principal aportació. Una particular concepció de la infinitud de tota obra ha portat el compositor a anomenar-les "esbossos". Al seu catàleg, per tant, s'ha substituït "op." de opus per "eb." de esbos.

Actualment aquest catàleg el componen de 255 obres.

"Les creacions d'Antoni Caimari són construïdes sobre un refinat concepte de la qualitat-qualitat al registre i qualitat als media-damunt un rigor absolut en l'elaboració - tasca on es conjuguen la reflexió organitzativa amb l'espontaneïtat i l'oportunitat - i sobre una tècnica pròpia desenvolupada des del coneixement experimental de l'instrument i l'autodidactisme. Les seves composicions mostren un discurs formal encadenat com a variacions nascudes les unes de les altres. Exactament com les branques i ramells neixen a les copes dels arbres..."

Xavier Carbonell, compositor

"Caimari cultiva amb la seva música, certes plantes que no coneixen la llum i han generat per tant alguns sentits en els quals la simetria és absent i torna d'acord amb certes pautes que solament la seva sensorialitat coneguessi..."

"La inspiració no és pas aquí, un suport d'una obra construïda, temptejada, anotada i corregida. La inspiració és la mateixa obra. Neix vestida de música, i de la mà d'una tècnica brillant, costosíssimament adquirida al llarg d'hores i més hores d'observació directa de les intensitats, el cromatisme, els valors relatius de la tessitura amplíssima del piano governat per la mà d'aquest artista"

Javier Ruiz, escriptor

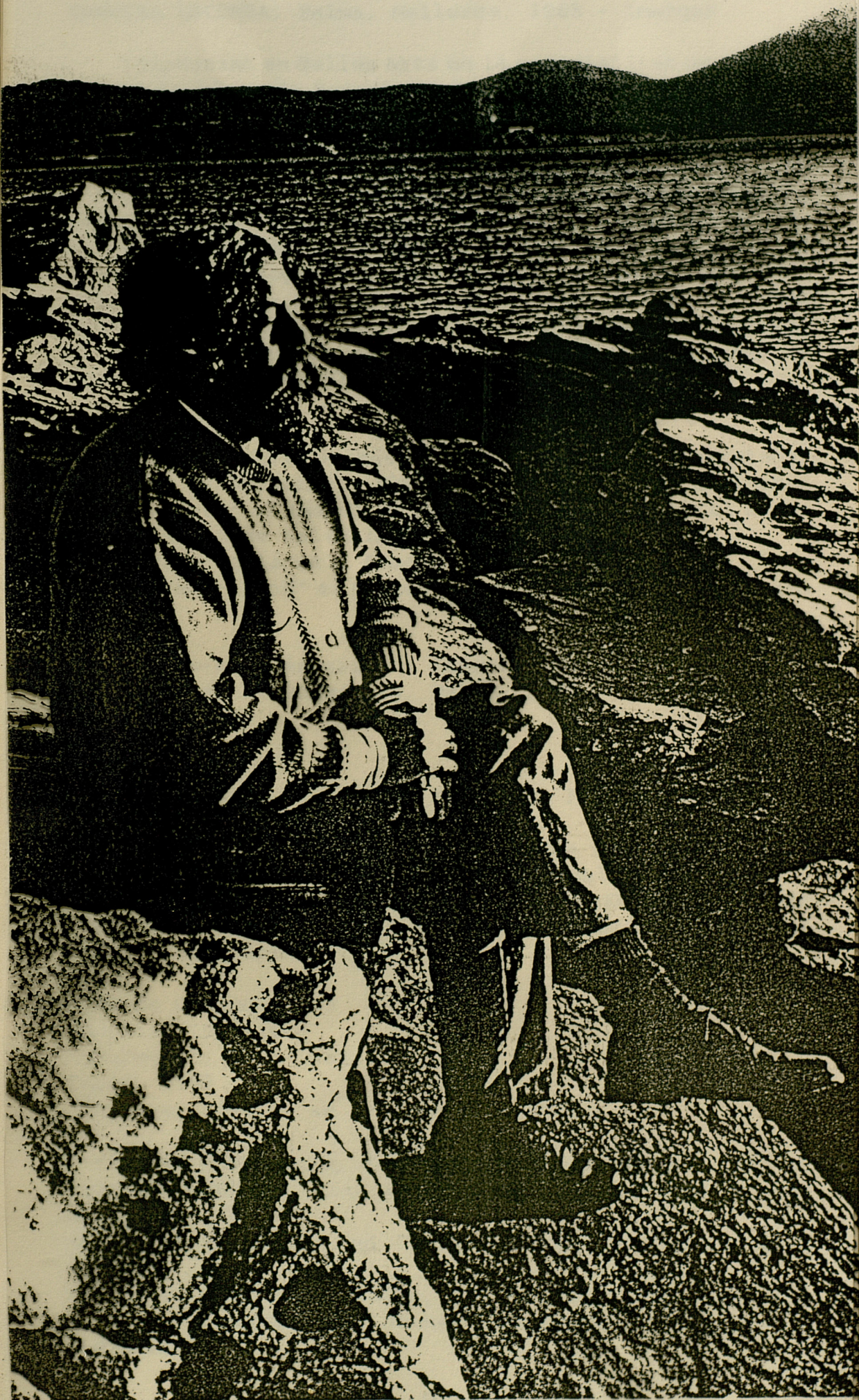
...Caimari, druida dels ecos.

"Recorda un mag sorgit de la forest: un d'aquells druides savis que parlaven amb els arbres i se s'adonaven de la música que xiuxiuejaven.

En Toni Caimari habita dins l'ordre sonor, els boscos de pedra venerable on el vent es filtra formant simfonies i sonates. Com a fetiller, ha obrat un prodigi: un Encontre de Compositors que any darrere any reuneix a Mallorca els demiürgs de la seva confraria.

Hi ha també dins ell qualque cosa de revolucionari del passat, o del futur, millor dit. I quan et confia els seus plans i projectes tota la faç se li encén, i és com si compartissis una conspiració bella i incruenta amb totes les criatures que canten a la galaxia.

Texte corresponent a l'article
"Criaturas y genios" de la revista MAGAZINE de criaturas.

GABRIEL LACOMBA, Palma, Mallorca, 1965 - Imatges

Llicenciat en Belles Arts en la especialitat de Imatge, per la facultat de Barcelona. Va començar a interessar-se per la pintura, activitat amb la qual va centrar la primera part de la seva formació. Desenvolupa simultàniament el seu treball fotogràfic amb el de cinema-vídeo.

A la fotografia adopta la utilització de càmeres estenopeiques, i allò que implica la construcció de diferents càmeres la concepció de les quals varia segons l'estètica perseguida a cada treball, intentant des d'un principi adequar el mitjà i el procés per a determinar-ne el resultat. L'obra videogràfica és formada per curtsmetratges d'animació en format cinematogràfic de super 8 i són de caràcter experimental.

Obra exposada

"Zooformal", 1989, seleccionat a la Biennal de Barcelona.
"Retrats estenopeics", 1989, "Imago", muntatge de l'obra "autoretrato" al cercle de Belles Arts de Palma i al Museu de la Ciutat de València.
"Peep Show" a la sala Amadis, 1990
"Soma-trans-lúcid" al centre cultural de Sa Nostra de Palma

Altres:

"El hombre:oh! Génesis:oh! muerte", 1987
100 postals estenopeiques, Palma, 1988
Ficcions, 1989

Premis:

Accèsit de la VII Mostra de Foto Jove 1990 amb "Cotxo II" de la sèrie "Ficcions"
Biennal de Barcelona de 1989 de Vídeo amb la producció "Autoretrato"/Seleccionat amb "Zooformal"
Premi Ciutat de Palma a la sèrie en color "Empremtes", 1990
Premi Biennal de Barcelona 1991 de Fotografia per la sèrie "Soma-trans-lúcid".

Obra de Cinema-Vídeo

Zoopsia, 1987-1988
Autoretrat, 1987-1988
Imago, 1989
Por favor, que no se me coma....!, 1989

Visionats a València, Festival de Cinema Jove, Vídeo 60 dels 80, Fundació Caixa de Pensions de Barcelona i Routes Méditerranées;

Magreb et Europe du Sud (Tipassa, Argelia) Madrid, Sala Amadis

TV2 al programa Metròpolis, TV3 al "Miki Moto amb" i a Marsella, Biennale des Jeunes Createurs d'Europe de la Méditerranée.

